

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/32/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125246693
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2025:6125246693.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu : Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO : 50496166, zastúpeného spoločnosťou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO : 36864455 proti žalovanému : KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava - Staré Mesto, IČO : 00585441, zastúpeného spoločnosťou JUDr. Danuše Tichá s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 6, Bratislava - Staré Mesto, IČO : 52058310, o zaplatenie sumy 560,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 560,04 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 560,04 eur od 2. 9. 2024 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Dňa 23. 4. 2025 bola na tunajší súd z Okresného súdu Banská Bystrica postúpená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 560,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 560,04 eur od 2. 9. 2024 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 29. 6. 2024 došlo vo Vyšnej Boci k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar. X. X. XXXX, bytom C. XXX, D. (poškodený). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzatvorenie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 837/2024 z 8. 7. 2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného motorového vozidla trval od 8. 7. 2024 do 29. 7. 2024, po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, ktoré sa v ňom nachádzalo aj ku dňu 29. 7. 2024, kedy sa čakalo na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravené vozidlo, po ktorú dobu nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol tak pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 9612024 splatnú 13. 8. 2024 na sumu 1 282,09 eur (aj s DPH) za 22 dní doby užívania náhradného motorového vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma tak predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla a poplatok za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie

pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. zmluvy o postúpení pohľadávky z 29. 7. 2024 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 1 282,09 eur (aj s DPH), ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca potom vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola predtým postúpená poškodeným. Žalovaný 19. 8. 2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 722,05 eur. Žalovaný pritom postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami, keď poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojich svojvoľných výpočtov. Vzhľadom na uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 31. 8. 2024 v zmysle § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Žalovaný totiž skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 16. 8. 2024 (podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia.) Vzhľadom na uvedené sa týmto návrhom domáhal žalobca uloženia povinnosti žalovanému okrem zaplatenia vyššie uvedenej istiny v sume 560,04 eur aj nároku na úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne z uvedenej sumy od 2. 9. 2024 v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v následnom obsahu žaloby žalobca poukázal na súdnu prax, ktorá mala podporiť jeho žalobou uplatnený nárok.

2. Vo vyjadrení k žalobe z 25. 3. 2025 (v odpore voči vydanému platobnému rozkazu) žalovaný uviedol, že žaloba je nedôvodná, nároky uplatnené žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ich, nakoľko podľa neho nie sú dané, dôvodné a preukázané. V prvom rade namietal žalovaný, že žalobca síce oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na základe zrejme účelovo vyhotovenej zmluvy o postúpení pohľadávky z 29. 7. 2024, avšak nie žalobcom tvrdeným poškodeným v predmetnom konaní A. B., ale iným údajne poškodeným - E. B.. Žalovaný zdôraznil, že pri uplatnení nároku na náhradu nákladov vynaložených na prenájom motorového vozidla u žalovaného predložil žalobca zmluvu o postúpení pohľadávky z 29. 7. 2024 a listiny súvisiace s postupovanou pohľadávkou poškodeného, na ktorých je ako poškodený/postupca uvedený E. B., pričom tieto listiny mali byť E. B. aj údajne podpísané a je zarádzajúce, že podpisy A. B. na týchto zavádzajúcich listinách predložených žalobcom v predmetnom konaní sú totožné s podpismi na listinách znejúcich na poškodeného/postupcu E. B.. E. B. ako poškodený je uvedený aj na protokole o prenájme motorového vozidla č. 837/2024 predloženým žalobcom, pričom z tohto protokolu možno vyabstrahovať, že E. B. prebral náhradné motorové vozidlo 8. 7. 2024 a aj odovzdal dňa 29. 7. 2024 žalovanému, preto nebolo zrejme prečo na listinách toho času predložených žalovanému pri uplatnení nároku žalobcu je uvedený ako postupca resp. poškodený E. B. a prečo zmenu, pokiaľ k nejakej došlo veriteľa, resp. postupcu/poškodeného, resp. postúpenie pohľadávky A. B. postupca alebo postupník žalovanému podľa § 526 Občianskeho zákonníka neoznámil, a teda v predmetnom konaní nie je zrejme, či a komu vznikla údajná pohľadávka voči žalovanému, teda kto bol a je subjektom oprávnený údajnú pohľadávku postúpiť na žalobcu a či vôbec došlo k platnému postúpeniu uplatnenej pohľadávky na žalobcu. Ďalej podľa žalobcu nebolo potrebné opomenúť ani ustanovenie § 415 OZ, podľa ktorého je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví a na majetku. Ďalej žalovaný uvádzal, že na základe uplatneného nároku na náhradu škody z údajne postúpenej pohľadávky poškodeného žalobcom 12. 8. 2024 zahájil šetrenie škodovej udalosti a 16. 8. 2024 ukončil šetrenie škodovej udalosti č. 9535903645 ako poistnej udalosti z titulu náhrady nákladov na použitie náhradného motorového vozidla a poskytol poistné plnenie v prospech poškodeného na účet žalobcu v sume 722,05 eur (aj s DPH). Žalovaný potom v oznámení o poistnom plnení zo 16. 8. 2024 oznámil, že priznaná primeraná doba za požičanie náhradného vozidla je 12 dní, pričom v tejto priznanej primeranej dobe je zahrnutý čas účelný a nutný na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na dojednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne, pričom za požičanie náhradného motorového vozidla bolo priznané do vystavenia faktúry za opravu poškodeného vozidla, t. j. do 19. 7. 2024. Žalovaný odpočítal neprimerané náklady na nájom náhradného vozidla v zostávajúcej dobe - 10 dní, t. j. v sume 560,04 eur s DPH (10 dní x 46,67 eur bez DPH + 20 % DPH.) Z faktúry č. 09612024 vystavenej žalobcom 29. 7. 2024 vyplynulo, že základná cena za jeden deň doby nájmu je 46,67 eur + 20 % DPH, ku ktorej bolo poškodenému žalobcom účtované navyše aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla v sume 50 eur (aj s DPH). Túto základnú cenu a aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla žalovaný bez výhrad akceptoval a násobil o účelnú a nutnú dobu na opravu poškodeného vozidla, t. j. na preukázanú účelnú potrebu náhradného vozidla poškodeným. Nebolo preto opodstatnené, aby žalobca k žalobe tvrdil a označoval účelovo vybrané súdne rozhodnutia okrem iného i na margo ceny dojednaného nájmu, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, pretože žalovaný základnú sadzbu a jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného

vozidla v tomto konaní akceptoval. K otázke primeranosti a účelnosti doby prenájmu v trvaní 22 dní a to konkrétne k dobe 10 dní nad žalovaným priznanou dobou 12 dní, žalovaný uviedol, že má za to, že zo strany žalobcu nedošlo k preukázaniu dôvodnosti ním uplatneného nároku, pretože žalobca nepredložil ani len faktúru za autoservis, aj keď tvrdil, že poškodené vozidlo malo zotrvať v autoservise aj ku dňu 29. 7. 2024 o čo opiera svoj nárok, z ktorej faktúry by okrem iného vyplývalo aj ukončenie servisných prác (opravy), ako aj dĺžka trvania týchto jednotlivých servisných prác, a preto mal žalovaný za to, že žalobcom účelovo predložená listina - potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu bez ďalšieho vo veci samej nemá bližšiu výpovednú hodnotu. Uplatnenej dobe prenájmu náhradného motorového vozidla od 8. 7. 2024 do 29. 7. 2024 žalovaný uviedol, že za relevantnú dobu prenájmu z hľadiska účelnosti a primeranosti by bolo možné za určitých okolností považovať prenájom náhradného motorového vozidla nanajvýš za obdobie od odovzdania poškodeného motorového vozidla do autoservisu - PGT, s.r.o. do doby keď bolo poškodené vozidlo opravené, a teda keď ho poškodený mohol znova objektívne užívať. Z faktúry z autoservisu č. 4224240019, ktorá bola vystavená 19. 7. 2024 poškodenému s dátumom splatnosti do 22. 7. 2024 je zjavné, že poškodené vozidlo bolo opravené už 19. 7. 2024, a teda, že poškodený si mohol už uvedeného dňa vozidlo vyzdvihnúť zo servisu a pokiaľ autoservis svojvoľne (ako to tvrdí žalobca) zadržoval opravené vozidlo poškodeného až do údajného doručenia krycieho listu, ku ktorému malo podľa žalobcu dôjsť 29. 7. 2024, resp. do zaplatenia fakturovanej sumy za opravu poškodeného vozidla poisťovňou, konal tak bez akéhokoľvek zákonného titulu a teda za žalobcom tvrdené obdobie čakania od opravy do doručenia krycieho listu nie je tak daná ani príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla poškodeného a vznikom škody v podobe uplatňovaného nájomného, nakoľko do príčinnej súvislosti, ktorá bola daná vznikom škodovej udalosti vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť a to neoprávnené zadržovanie motorového vozidla autoservisom, pričom v tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Žilina vo svojom rozhodnutí sp. zn. 7Co/187/2022 z 22. 3. 2023. Poškodený mohol podľa žalovaného svoje poškodené vozidlo bezprostredne po škodovej udalosti zjavne užívať a to až do jeho odovzdania autoservisu a poškodený tak aj činil, keďže na začiatku prenájmu náhradného motorového vozidla malo dôjsť až 8. 7. 2024 a navyše dokonca aj sám poškodený v súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou uviedol, že poškodené vozidlo po nehode využíval, a teda faktom je, že poškodené vozidlo bolo po škodovej udalosti spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke a poškodený teda zjavne nebol nijako nútený, či tlačný žalobcom účelovo tvrdeným dôvodom do opravy poškodeného vozidla. Poškodený sa mohol s autoservisom dohodnúť nielen ohľadom termínu pristavenia poškodeného vozidla pre účely opravy, ale aj ohľadom trvania jeho opravy a následného odovzdania, pričom v tejto súvislosti žalovaný upozornil na fakt, že aj poškodený je povinný konať v rámci všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ tak, aby nedochádzalo ku škode, a teda sú na jeho osobu kladené určité nároky na konanie o vzťahu k dojednaniu takýchto podmienok opravy, aby sa táto realizovala efektívne, účelne a predovšetkým v čo najkratšom čase, resp. v primeranej dobe, pretože je fakt, že poškodený rozhoduje o tom u koho je vozidlo opravené a od koho si prenajme náhradné motorové vozidlo. Žalovaný poukázal na to, že samotnú dĺžku trvania prenájmu náhradného motorového vozidla je potrebné posudzovať z hľadiska účelnosti a primeranosti, pričom v tejto súvislosti žalovaný odkázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015 z 28. 6. 2016 (aj judikát č. R 7/1992), v ktorom sa v súvislosti s otázkou primeranosti nákladov prenájmu náhradného motorového vozidla uviedlo, že skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch za vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie náhradných vecí zodpovedajúcej parametrami pôvodnej veci, z ktorej užívania bol žalobca vylúčený po určitú dobu, ale aj u porovnateľného náhradného vozidla platí, že rozsah náhrady ku ktorej je zodpovedná osoba povinná je obmedzený hľadiskom účelnosti z čoho žalovaný vyvodzoval, že skutočnú škodu nie je možné považovať automaticky cenu prenájmu vyfakturovanú žalobcom (požičovňou), ale je nevyhnutné, aby bolo preukázané, že fakturovaná cena prenájmu je primeraná, a aj preto žalovaný od požadovaného nároku na poistné plnenie odpočítal tú časť, ktorá nebola žalobcom preukázaná ako nevyhnutná, účelná, či primeraná. Vzhľadom na to mal žalovaný za to, že doba prenájmu 12 dní je v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou v tom rozsahu ako bola priznaná, na základe čoho žalovaný považuje žalobcom uplatňovaný nárok v tejto časti za neprimeraný a neúčelný a teda aj za neopodstatnený. Žalovaný namietol tiež žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania v sadzbe 9,25 % ročne od 2. 9. 2024 do zaplatenia, pričom na vysvetlenie dodal, že mu nie je zrejmé od ktorého okamihu sa mal žalovaný dostať do omeškania, keďže ani 2. 9. 2024 sa nemohol podľa zákona o PZP žalovaný dostať do omeškania. Žalovaný poukázal na § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktorý ukladá poisťovateľovi určité povinnosti a v tejto súvislosti aj na § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení, v rámci ktorého zákonodarca výslovne uviedol,

že ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6 je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, teda podľa žalovaného zákonodarca jasne podmienil možnosť uplatňovania si úrokov z omeškania v prípade takéhoto nároku nesplnením povinností uvedených v § 11 ods. 6 zákona o PZP tým, že v prípade, ak nedôjde k splneniu týchto povinností zo strany poisťovateľa, nemôže dôjsť k naplneniu hypotézy ust. § 11 ods. 8 uvedeného zákona, a teda nedôjde ani k naplneniu podmienok pre priznanie nároku na úroky z omeškania vo veciach PZP. Žalovaný si pritom preukázateľne splnil zákonnú povinnosť prešetriť škodovú udalosť a poskytnúť poistné plnenie v zistenom a preukázanom rozsahu v zákonnej lehote v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda sa nemohol dostať do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP, a navyše tento názor potvrdil aj dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. : 7Cdo/109/2018 z 27. 5. 2020. Žalovaný v rámci oznámenia o poistnom plnení z 21. 11. 2024 žalobcovi oznámil dôvody pre ktoré neposkytne časť uplatneného nepreukázaného nároku, čím si splnil aj svoju povinnosť stanovenú v § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP, na základe čoho nemohol žalobcovi voči žalovanému vzniknúť nárok na úroky z omeškania.

3. V rámci následného vyjadrenia žalobcu k uvedenému odporu žalovaného tento uviedol, že pokiaľ ide o námietku na základe ktorej mal byť poškodený E. B., pričom poškodený bol A. B., tak tu ide o zrejmu chybu v písaní, pričom žalobca poukázal na to, že aj napriek tomu, že bolo chybné meno poškodeného, tak žalovaný predmetnú poistnú udalosť zlikvidoval, čo vyplýva z oznámenia o poistnom plnení zo 16. 8. 2024, ktorým poukázal žalobcovi poistné plnenie vo výške 722,05 eur. K nutnosti a účelnosti doby prenájmu náhradného vozidla v súvislosti, že jej oprava bola ukončená 19. 7. 2024 žalobca dodal, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je podľa žalobcu potrebné vychádzať z celkovej doby počas ktorej bolo vozidlo poškodené z dôvodu jeho opravy v autoservise a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený totiž prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením ale zavinením klienta žalovaného. Z predloženej faktúry za opravu vozidla síce vyplýva dátum dodania tovaru alebo služby 19. 7. 2024, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. Poškodený si nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise PGT, s.r.o., ktorý je autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. A vzhľadom k tomu poškodený v dobrej viere očakával, že jeho motorové vozidlo bude opravené riadne, spoľahlivo a rýchlo. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemal okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení krycieho listu zo strany žalovaného resp. po úhrade poistného plnenia žalovaným v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Autoservis mal až po doručení krycieho listu istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovaného v uvedenej výške, a preto okamžite po doručení krycieho listu 30. 7. 2024 bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla. Poškodený za účelom minimalizovania nákladov prenájmu náhradného vozidla ukončil 29. 7. 2024 hoci v tom čase ešte nemal k dispozícii svoje opravené vozidlo predmetný nájom. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na komunikáciu medzi manželkou poškodeného a žalovaným, v zmysle ktorej bol žalovaný urgovaný o zaslanie krycieho listu autoservisu 29. 7. 2024. Z uvedeného vyplýva, že to bol práve žalovaný, ktorý svojim nekonaním predĺžil dĺžku konania nájmu náhradného vozidla. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo nie aritmetický priemer prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla. Poškodený v tomto prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvania v autoservise. Bezodkladne potom ako bol poškodený informovaný o možnosti prevziať opravené vozidlo si toto vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Žalovaný vôbec nezobral do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla, preto je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do okamihu jeho vydania

poškodenému a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti poškodený nepredžil svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou. V prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí autoservis nevydá poškodenému opravené motorové vozidlo až do momentu zaplataenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Jedná sa o štandardný postup a bežnú obchodnú prax autoservisov pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch náhrady nákladov za opravu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ohľadom otázky účelnosti nákladov za nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou boli už prekonané rozhodnutia súdov, na ktoré poukazuje žalovaný. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na aktuálne rozsudky Krajského súdu v Žiline, a to z 26. 3. 2024, sp. zn. 9Co/107/2023, z 25. 6. 2024, sp. zn. 11Co/88/2023, či sp. zn. 9Co/162/2023 a pod., ako aj stotožňujúci sa názor Ústavného súdu SR vyjadrený v jeho náleze zo 16. 2. 2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022 - 34, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne ústavný súd určil, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škody vzniknuté v dôsledku dopravnej nehody, ktoré zasahujú do bežného života poškodeného až do momentu, kedy môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Poškodené vozidlo sa po celé obdobie od 8. 7. 2024 do 29. 7. 2024, t.j. 22 dní nachádzalo v autoservise, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a v dôsledku ktorej bol vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné vozidlo. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel, pretože takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a aj nedôvodne zaťažovaný. Rozhodovacia prax, o ktorú žalovaný opiera svoju procesnú obranu považoval žalobca za prekonanú a to predovšetkým na vyššie uvedený nález ústavného súdu, ako aj s poukazom na ďalšie rozhodnutia tunajšieho odvolacieho súdu a ďalších súdov. V rámci toho poukázal žalobca na názor, že nemožno súhlasiť s obranou žalovaného o neoprávnenom zadržovaní vecí s autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatenej pohľadávke. Uvedené totiž svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy v danom type záväzkovo právnych vzťahov. Vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona a v občianskoprávných vzťahoch môže ísť o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený v pozícii spotrebiteľa by bol schopný vyjednať si výnimku z danej obchodnej praxe, t. j. odovzdanie vozidla autoservisu pred úhradou resp. pred príslubom úhrady ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo od poškodeného žiadať, aby si na území SR dohľadával autoservis, ktorý takúto bežnú obchodnú prax neuplatňuje, a preto v tomto smere nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka a nebolo možné mať za preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného spočívajúcou v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu, resp. inou škodovou udalosťou, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu napr. servis. K uplatnenému nároku na úroky z omeškania žalobca poukázal na to, že Najvyšší súd SR sa odklonil od doterajšej rozhodovacej praxe a poukázal pritom žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 z 23. 2. 2022 alebo uznesenie sp. zn. 1Cdo/225/2021 z 27. 4. 2022, a preto bol žalobca toho názoru, že z dôvodu svojvoľného a nedôvodného krátenia poistného plnenia zo strany žalovaného mu nesporné vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z.

4. Dňa 10. 6. 2025 bola na tunajší súd doručená duplika žalovaného z 10. 6. 2025, v ktorej tento uviedol, že vznáša podľa § 41 CSP námietku miestnej nepríslušnosti OS Liptovský Mikuláš s poukazom na § 13 a § 15 ods. 1 CSP s tým, že nemôže byť v danom prípade založená miestna príslušnosť podľa § 19 písm. b) CSP, nakoľko v prejednávanej veci absentuje skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Žalobca si totiž voči žalovanému uplatňuje nároky titulom plnenia poistnej zmluvy. Ďalej argumentoval žalovaný tým, že právo na náhradu škody vzniká proti tomu kto v dôsledku porušenia právnej povinnosti inému spôsobí škodu, pričom medzi uvedeným konaním a spôsobenou škodou je vzťah príčinnej súvislosti a naproti tomu požadovanie plnenia z poistnej zmluvy vyplýva zo záväzkovo-právneho vzťahu a je preto zrejmé, že požadovanie poistného plnenia má iný právny základ ako požadovanie náhrady

škody. Vzhľadom na to, že žalovaný v tejto právnej veci je právnická osoba so sídlom v Bratislave, ako aj vzhľadom na to, že žalobca svoj tvrdený nárok odvádza od zákona o PZP je tak podľa názoru žalovaného miestne príslušným súdom Mestský súd Bratislava IV a z uvedených dôvodov požiadal žalovaný, aby súd bezodkladne v zmysle § 43 ods. 1 CSP postúpil spor príslušnému súdu, teda na Mestský súd Bratislava IV. Ďalej k veci samej žalovaný doplnil, že v predchádzajúcom vyjadrení žalobcu sa jedná o rozsiahlu a nehospodárnu argumentáciu žalobcu a že žalobca nijak nepreukázal, že by ním tvrdený prenájom motorového vozidla v trvaní 10 dní priznaný rozsah bol dôvodný, primeraný, účelný a nevyhnutný. Žalobca nedoplnil svoje návrhy na dokazovanie o žiadne, a nie to ešte podstatné alebo úplne s vecou súvisiace dôkazy. Naďalej zotrval na tom, že žaloba nie je dôvodná, že nárok uplatnený žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ho, nakoľko nie je daný, dôvodný a nepreukázaný, pričom skonštatoval, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno. Žalobca si uplatňuje v žalobe nárok na náhradu nákladov spojených s prenájomom náhradného motorového vozidla v zostávajúcej časti t. j. v časti nepriznanej žalovaným čo žalobca preukazuje iba faktúrou vystavenou žalobcom z 29. 7. 2024 k prenájomu motorového vozidla zmluvou o prenájme, oznámením o poistnom plnení a údajnou emailovou komunikáciou medzi manželkou poškodeného a žalovaným ako aj listinu a potvrdení a odovzdání motorového vozidla z autoservisu z 29. 7. 2024. Z týchto listín síce vyplýva, že poškodený A. B. mal mať prenajaté náhradné motorové vozidlo od žalobcu od 8. 7. 2024 do 29. 7. 2024 avšak týmto nie je preukázaná skutočná škoda poškodeného, resp. jeho údajného právneho nástupcu - žalobcu v celom rozsahu v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou údajne zavinenou poisteným u žalovaného. Ďalej žalovaný zopakoval, že autoservis potvrdením z 29. 7. 2024 bližšie nešpecifikoval hodiny práce za niektorý deň, a preto ani takúto listinu nemožno považovať za dôkaz a skutočnej dobe opravy poškodeného motorového vozidla, navyše účelne a nutne trvajúcej v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Žalovaný má za to, že za relevantnú dobu nájmu náhradného vozidla je možné považovať prenájom náhradného vozidla nanajvýš za obdobie od odovzdania poškodeného vozidla autoservisu do doby keď bolo poškodené vozidlo opravené, a teda keď ho poškodený mohol začať objektívne užívať. Z faktúry autoservisu z 19. 7. 2024 je pritom zjavné, že poškodené vozidlo bolo v oprave už 19. 7. 2024 a že práce na poškodenom vozidle - Jeep Compass museli byť z technického hľadiska ukončené skôr ako malo podľa tvrdenia žalobcu dôjsť k odovzdaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zanikla momentom, keď došlo k ukončeniu opravy poškodeného vozidla. Žalovaný poukázal na § 415 OZ, ako aj § 417 ods. 1 OZ a v tejto súvislosti tiež na to, že poškodený vedome nedôvodne navýšil rozsah škody resp. nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, keď svoje opravené vozidlo z autoservisu nevyzdvihol už 19. 7. 2024 a naďalej užíval náhradné motorové vozidlo. Pokiaľ autoservis svojvoľne zadržával opravené vozidlo až do údajného doručenia krycieho listu konal tak bez akéhokoľvek zákonného titulu a v tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že na preplatenie doby prenájomu za obdobie od 8. 7. 2024 do 29. 7. 2024 nie je daná ani príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla poškodeného a vznikom škody v podobe uplatňovaného nájomného, nakoľko do príčinnej súvislosti, ktorá bola daná vznikom škodovej udalosti - prenájomu motorového vozidla vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť a to neoprávnené zadržanie motorového vozidla autoservisom. Žalovaný ďalej poukázal na to, že škoda sa počíta v kalkulačnom systéme Audatex do ktorého ten ktorý technik zadá vstupné údaje - technológiu opravy podľa zadokumentovaného a preukázaného poškodenia motorového vozidla, v ktorom je uvedené aj časové obdobie na opravu v zmysle zisteného poškodenia a stanoví sa dĺžka opravy na vozidle. V danej veci žalovaný pri likvidácii vychádzal aj z faktúry autoservisu z 19. 7. 2024, a z kalkulácie nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla vyhotoveného kalkulačným systémom Audatex, pričom žalovaný ustálil podľa faktúry autoservisu v spojení s údajmi z kalkulačného programu podľa normohodín aj s prirátaním 100 % času za prestoje 3 dni na opravu poškodeného motorového vozidla + 3 dni na príjem poškodeného motorového vozidla do servisu a odstojenie poškodeného vozidla a obhliadku resp. do obhliadky poškodeného motorového vozidla + 2 dni na víkend + 2 dni na objednanie a dodanie náhradných dielov + 2 dni na ukončenie prác, vystavenie faktúry a odovzdanie vozidla. Žalovaný teda zohľadnil aj tzv. prestoje a pri uvedenom žalovaný zdôraznil, že žalobca nijako nepreukázal, že by doba prenájomu náhradného motorového vozidla bola v trvaní 10 dní (nad žalovaným priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájomu) nevyhnutná účelná a primeraná. Žalovaný oznámením o poistnom plnení zo 16. 8. 2024 oznámil žalobcovi, že priznaná primeraná doba za požičanie náhradného vozidla je 12 dní a v tejto priznanej primeranej dobe je zahrnutý čas účelný a nutný na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne pričom za požičanie náhradného motorového vozidla bolo priznané do vystavenia faktúry za opravu poškodeného vozidla, t.j. 19. 7. 2024. Žalovaný tiež

poukázal na to, že ekonomickou podstatou náhrady škody spočívajúcej v nákladoch vynaložených na prenájom náhradného vozidla ako skutočnej škody je snaha, aby poškodený nebol na škodovej udalosti ziskový, teda aby jeho príjem na základe súčasných právnych nárokov voči škodcovi ako aj voči poisťovni nebol vo väčšom rozsahu, než bola jeho majetková ujma následkom škodovej udalosti. Podľa § 442 OZ sa poškodeným totiž uhrádza skutočná škoda. Ďalej žalovaný namietal, že na úkor škodcu a na jeho náklady resp. v tomto prípade jeho poisťovateľa - žalovaného nemôžu byť v žiadnom prípade prenesené ani objektívne faktory, ktoré nemohol objektívne ovplyvniť ani škodca, ani jeho poisťovateľ. V nadväznosti na doposiaľ uvedené žalovaný poukázal aj na nález Ústavného súdu ČR zo 14. 2. 2018 sp. zn. IV. ÚS2043/17, v ktorom ústavný súd zaujal stanovisko, že tzv. crash hunteri pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, t.j. pri poskytovaní nehodových služieb si poskytnuté služby neobjektívne navyšujú a to s cieľom získania viac peňazí od poisťovne z povinného ručenia vodiča, než poisťovňa uznala za škodu na vozidle, pričom ústavný súd tieto nehodové služby označil za nemorálne parazitovanie na systéme povinného ručenia a v rozhodnutí konštatoval, že dosiahnutie zisku je dôležitým bodom podnikania, ktorý si zaslúži rešpekt a ochranu, avšak nesmie sa to diať parazitujúcim a právo zneužívajúcim spôsobom, pričom mal vážne pochybnosti o tom, či samotné podnikanie crash hunterských firiem bolo v danej veci vedené férovým spôsobom a v súlade s dobrými mravmi, pričom žalovaný poukázal na to, že uvedenú argumentáciu si osvojil aj Krajský súd v Bratislave v niektorých svojich rozhodnutiach. V následnom texte dupliky žalovaný zopakoval svoju argumentáciu k úrokom z omeškania, vyjadrenie k žalobe, ďalej uviedol, že z faktúry žalobcu č. 09612024, splatnej 13. 8. 2024 na sumu 1.282,09 eur (aj s DPH) vyplýva, že danou faktúrou bolo poškodenému vyúčtované nájomné za nájom vozidla Volkswagen T-Cross e.č. : ZA356JV od 8. 7. 2024 do 29. 7. 2024 pri zmluvnom nájme 56 eur (aj s DPH) a poplatkom za pristavenie a prevzatie vozidla 50 eur (aj s DPH) spolu za neprimeranú dobu nájmu náhradného motorového vozidla 22 dní pri stave jazdného objemu 231 km (od počiatočného stavu 32 387 km do 32 618 km, pričom žalovaný považoval za potrebné v tejto súvislosti poukázať na to, že faktúra vystavená až 29. 7. 2024 zarážajúco plne zodpovedá dohode prenajímateľa a nájomcu v zmluve o nájme č. 837/2024 z 8. 7. 2024 čo je podľa žalovaného zarážajúce a neprípustné a vzhľadom na uvedené mal žalovaný dôvod sa domnievať, že buď zo strany žalobcu ako prenajímateľa došlo pravdepodobne účelovo k nahradeniu pôvodnej zmluvy o nájme z 8. 7. 2024 jej novým výťahom, teda k antedatovaniu, čo je neprípustné alebo nedošlo na základe vopred dojednanej doby prenájmu zrejme k prispôbeniu iných okolností čo je však rovnako neprípustné a to nakoľko zmluva o nájme č. 837/2024 z 8. 7. 2024 obsahuje údaj konečného stavu počítadla kilometrov čo nájomca ani prenajímateľ nemohli podľa názoru v čase uzatvorenia predpokladať a tak by sa v danom prípade mohlo jednať dokonca o určitú formu podvodu.

5. Dňa 11. 7. 2025 bolo na tunajší súd (z vlastnej iniciatívy žalovanej) doručené jeho ďalšie podanie, v ktorom okrem ospravedlnenia neprítomnosti na nariadenom termíne pojednávania s poukazom na dôvod hospodárnosti začal z vlastnej iniciatívy znovu uvádzať ďalšie svoje vyjadrenia k veci samej, ktoré však obsahovo boli totožné s časťou argumentácie, ktorú predtým žalovaný uviedol vo svojom vyjadrení k žalobe a duplike, a preto súd z dôvodu hospodárnosti nebude znovu podrobne túto argumentáciu v súvislosti s obsahom tohto podania opakovať.

6. Na pojednávaní konanom na tunajšom súde 17. 7. 2025 žalobca uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanej žalobe a následných písomných vyjadreniach. Mal za to, že jeho nárok je preukázaný predloženými listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že v dôsledku škodovej udalosti, a teda protiprávneho konania klienta žalovanej došlo k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej bol poškodený nútený dať si svoje poškodené motorové vozidlo opraviť do autorizovaného autoservisu pre tento druh a typ motorového vozidla. Poškodený pritom nemal žiadnu možnosť ovplyvniť to, po akú dobu bude trvať oprava predmetného vozidla, pretože tá bola závislá od rôznych premenných, ktoré poškodený nemal možnosť ovplyvniť. Poškodený nijako neprispel k tomu, aby doba počas ktorej mal prenajaté náhradné motorové vozidlo bola akokoľvek predĺžovaná, naopak z dôkazov je zrejmé, že ešte deň pred doručením krycieho listu ukončil prenájom náhradného motorového vozidla, a manželka poškodeného sama urgovala žalovaného, aby vydal krycí list a zaslal ho autoservisu. Inštitút krycieho listu je inštitútom, ktorý si zriadili medzi sebou poisťovňa a autoservisy za účelom, aby po skončení opravy poškodených motorových vozidiel mohlo dôjsť na jeho základe k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Poškodený konal v súlade s prevenčnou povinnosťou, keď ukončil prenájom motorového vozidla ešte deň predtým ako to bolo nevyhnutné v zmysle ustálenej judikatúry súdov SR, z ktorých je zrejmé, že nárok na prenájom náhradného motorového vozidla trvá až do doby, kým je opravené motorové vozidlo fakticky možné poškodenému užívať, teda buď odo dňa doručenia krycieho

listu autoservisu alebo odo dňa, kedy mu bolo fakticky toto vozidlo vydané. Ak niekto porušil prevenčnú povinnosť, na ktorú apeluje žalovaný v tomto poslednom podaní, tak je to bol práve on, ktorý svojou nečinnosťou od 19. 7. až do 30. 7. spôsobil to, že vozidlo nebolo možné užívať a teda nebolo možné ho vydať poškodeného. Pokiaľ žalovaný poukazoval na nález Ústavného súdu ČR zo 14. 2. 2018, tak ten sa skutkovo týkal inej veci, išlo o fiktívne navyšovanie škody na vozidle, prípady kedy autoservisy fiktívne vystavovali faktúry na také plnenia, ktoré neboli realizované, nešlo o žiadne navyšovanie nákladov na nájom za motorové vozidlo, čo je predmetom konania v tejto veci, a preto navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, priznal mu nárok na náhradu trov konania. K námietke žalovaného, že v zmluve o nájme z 8. 7. 2024 je okrem počiatočného stavu km k 8. 7. 2024 prejedikovaný aj stav km a čas plánovaného odovzdania 29. 7. 2024 žalobca uviedol, že predmetná zmluva je štandardne uzatváraná prostredníctvom elektronických prostriedkov, kde pri jej uzatvorení sú jasné podstatné náležitosti zmluvy o nájme, teda predmet, cena, a pokiaľ ide o údaj o km najazdených na začiatku a pri skončení nájmu, tento údaj je dopĺňaný do tej zmluvy prostredníctvom elektronických prostriedkov, vždy pri skončení toho nájmu, pričom ide o údaj, ktorý je nepodstatnou náležitosťou, resp. nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o nájme, a teda nemá žiadny vplyv na jej platnosť, je to len informatívny údaj aj za účelom evidencie najmä pre prenajímateľa, takže ide o údaj, ktorý je doplnený pri skončení nájmu.

7. Na pojednávaní konanom na tunajšom súde 17. 7. 2025 sa žalovaný ani jeho zástupca nezúčastnil, pričom svoju neúčnosť písomne ospravedlnil s poukazom na hospodárnosť konania a odkázal na svoje doterajšie písomné podania.

8. Súd dospel k zisteniu relevantného skutkového stavu na základe vykonaného dokazovania a na základe nesporných skutkových tvrdení (pre nepopretie proti stranou podľa § 151 CSP, resp. pre výslovnú zhodnosť skutkových tvrdení strán sporu v zmysle § 186 ods. 2 CSP.)

9. Zo zmluvy o nájme č. 837/2024 z 8. 7. 2024, uzatvorenej medzi spoločnosťou žalobcu ako prenajímateľom a A. B., nar. X. X. XXXX, C. XXX, D. (F. X, predná strana) ako nájomcom vyplynulo, že tento nájomca a prenajímateľ sa dohodli na nájme osobného motorového vozidla Volkswagen T-Cross, e. č. : ZA356JV s tým, že nájom sa mal dojednať na dobu od 8. 7. 2024 do 29. 7. 2024 s denným nájomným 77 eur a zmluvným nájomným 56 eur a s poplatkom za pristavenie a odovzdanie vozidla 50 eur s tým, že ceny nájmu sú uvedené vrátane DPH, a ďalej bolo v zmluve uvedené, že stav nádrže je plný, pričom počiatočný stav km bol uvedený ako 32.387 km a konečný stav ako 32.618 km.

10. Z protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 837/2024 (č. I. 9, zadná strana) mal súd preukázané, že tento protokol bol spísaný 8. 7. 2024 a bol podpísaný poškodeným uvedeným ako E. B., nar. X. X. XXXX, bytom C. XXX, D. s emailovým kontaktom B., ktorého poškodené vozidlo bolo identifikované ako Jeep Compass, a to na základe škodovej udalosti z 29. 6. 2024 vo Vyšnej Boci, a ako dátum odovzdania vozidla do servisu bol uvedený dátum 8. 7. 2024, a ako vinník bola určená G. H. s vozidlom Suzuki Vitara SN166CO. V tomto protokole bol zaznamenaný stav vozidla pri odovzdaní a stav vozidla po prenájme, na ktorom je dátum 29. 7. 2024, pričom v oboch prípadoch s uvedením počtu km (32.387 km /32.618 km.)

11. Z čestného prehlásenia z 29. 7. 2024 (č.l. 10, predná strana spisu), podpísaného A. B. ako autorom tohto prehlásenia vyplynulo, že A. B., nar. X. X. XXXX, bytom C. XXX, D. čestne prehlásil, že mal od spoločnosti žalobcu zapožičané náhradné motorové vozidlo Volkswagen T-Cross e. č. ZA356JV od 8. 7. 2024 do 29. 7. 2024, t.j. v trvaní 22 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9572633154 z 29. 6. 2024 v autoservise, kde sa nachádza aj ku dňu spísania tohto čestného prehlásenia (29. 7. 2024) a čaká na doručenie krycieho listu bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo. Zároveň prehlásil A. B. v tejto listine, že po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného motorového vozidla bol tak pre neho nevyhnutný.

12. Z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu z 29. 7. 2024 (č.l. 10, zadná strana spisu) súd zistil, že autoservis PGT, s.r.o. potvrdil, že od držiteľa označeného ako : A. B. (bolo po poistnej udalosti č. 9572633154 z 29. 6. 2024) prevzaté do ich autoservisu za účelom opravy 8. 7. 2024 auto Jeep Compass so značkou poškodeného vozidla NV837/2024 e. č. : PO830HO, ktoré sa ku dňu 29. 7. 2024 ešte nachádzalo v ich autoservise, pretože sa čakalo na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo.

13. Z faktúry č. 09612024 (na č. l. 11, predná strana spisu) súd zistil, že dodávateľ - spoločnosť žalobcu vystavila pre A. B., C. XXX, D. faktúru dňa 29. 7. 2024, s dátumom splatnosti 13. 8. 2024, ktorej mu ako odberateľovi vyfakturovala za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 837/2024 celkovú sumu 1.282,09 eur, ktorá suma bola tvorená položkou prenájmu vozidla Volkswagen T-Cross e. č. ZA356JV od 8. 7. 2024 do 29. 7. 2024 za 22 dní v celkovej cene 1.232,09 eur (aj s DPH) a položkou poplatkov za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 50 eur (aj s DPH).

14. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky (č.l. 11, zadná strana až č.l. 12, predná strana) uzatvorenej medzi spoločnosťou žalobcu ako postupníkom a A. B., nar. X. X. XXXX, bytom C. XXX, D. ako postupcom z 29. 7. 2024 vyplynulo, že postupca má peňažnú pohľadávku voči spoločnosti žalovaného, ktorý žalovaný ako likvidačný zástupca rieši škodu spôsobenú vozidlom Suzuki Vítara e. č. SN166CO vo výške 1.282,09 eur (aj s DPH), z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z., v ktorej ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou z 29. 6. 2024 na vozidle postupcu Jeep Compass e. č. PO830HO, pričom postupca touto zmluvou postupuje žalobcovi ako postupníkovi uvedenú pohľadávku a žalobca sa zaväzuje uhradiť za postúpenie pohľadávky odplatu vo výške 1.282,09 eur (aj s DPH), ktorá zodpovedá faktúre č. 09612024, vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla Volkswagen T - Cross e. č. ZA356JV s tým, že predmetom postúpenia je aj príslušenstvo a všetky práva súvisiace s touto postupovanou pohľadávkou. Zmluvné strany sa dohodli, že o postúpení pohľadávky bude poisťovňa informovať postupca a tiež sa dohodli na tom, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

15. Z oznámenia o postúpení pohľadávky z 29. 7. 2024 (č.l. 12, zadná strana) vyplynulo, že postupca A. B., nar. X. X. XXXX, C. XXX, D. v tejto listine vyhotovil v písomnej podobe oznámenie adresované žalovanému o tom, že 29. 7. 2024 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie (náhradu škody) vyplývajúcu z poistnej udalosti č. 9572633154 z 29. 6. 2024, teda z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.282,09 eur (aj s DPH) aj spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na spoločnosť žalobcu, čím táto pohľadávka a súvisiace práva prešli na túto spoločnosť.

16. Z listiny - uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky z 29. 7. 2024 (č.l. 13, predná a zadná strana spisu) súd zistil, že dňa 29. 7. 2024 bola vyhotovená táto listina k poistnej udalosti č. 9572633154 spoločnosťou žalobcu, ktorá bola adresovaná spoločnosti žalovaného, a z ktorej obsahu vyplýva, že spoločnosť žalobcu požiadala žalovaného, aby pohľadávku vo výške 1.282,09 eur, ktorú žalobca získal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 29. 7. 2024, uzatvorenej medzi ním ako postupníkom a A. B., nar. X. X. XXXX, bytom C. XXX ako postupcom, ktorá spočíva v neuhradenom poistnom plnení a týka sa poistnej udalosti č. 9572633154 z 29. 6. 2024 a súvisí s osobným motorovým vozidlom Jeep Compass, e. č. D. a vyúčtovanou faktúrou č. 09612024 z 29. 7. 2024 na základe zmluvy o nájme č. 837/2024 uhradil spoločnosti žalobcu.

17. Z listiny (na č. l. 14 spisu) vyplynulo, že žalovaný oznámil v listine - oznámenie o poistnom plnení zo 16. 8. 2024, adresovanej spoločnosti žalobcu, že 16. 8. 2024 ukončil šetrenie k poistnej udalosti, na základe čoho predložil v prílohe výpočet výšky plnenia, pričom uznal ako primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla dobu 12 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potreby na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami a zapožičanie náhradného vozidla, teda doby do vystavenia faktúry za opravu (19. 7. 2024), a teda priznal poistné plnenie vo výške 702,05 eur, pričom sumu 560,04 eur ako neprimerané náklady na náhradné vozidlo (z pôvodne uplatňovanej sumy 1.282,09 eur) žalobcovi nepriznal.

18. Z dokladu - potvrdenia o platbe v rámci elektronického systému I. J. (č.l. 15 spisu) vyplynulo, že 19. 8. 2024 bola zrealizovaná platba vo výške 722,05 eur prevodom z účtu na účet v prospech žalobcu zo strany žalovaného.

19. Z faktúry č. 4224240019, vystavenej autoservisom PGT s.r.o., so sídlom Petrovianska 38/A, Prešov (č. l. 35 spisu) vyplynulo, že uvedený autoservis vystavil pre poškodeného označeného ako : E. B.,

bytom C. XXX, 19. 7. 2024 faktúru s dátumom splatnosti 22. 7. 2024, v ktorej mu vyúčtoval celkovo sumu 4.056,95 eur za vozidlo e. č. PO830HO (za dielenské práce na zákazku a materiál na zákazku.)

20. Z listiny označenej ako : „Posudok - kalkulácia č. 9572633154“ z 25. 7. 2024 (č.l. 60 až 61 spisu) súd zistil, že v súvislosti s motorovým vozidlom Jeep Compass e. č. PO830HO a uvedeným dátumom nehody 29. 6. 2024 bolo realizované v systéme Audatex overenie nákladov opravy predmetného vozidla v autoservise, ktoré malo byť podkladom pre oznámenie žalovaného o výške poistného plnenia.

21. Za nesporné pre účinné nepopretie protistranou podľa § 151 CSP (viď ďalej uvedený výklad), resp. pre výslovnú zhodnosť skutkových tvrdení strán sporu podľa § 186 ods. 2 CSP, mal súd nasledovné relevantné skutkové tvrdenia strán sporu.

22. K predmetnej dopravnej nehode (ktorá vyplýva z vykonaného dokazovania) došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poistenej osoby. Oznámenie o postúpení pohľadávky z postupcu A. B. na žalobcu, adresované žalovanému, z 29. 7. 2024, bolo doručené do dispozičnej sféry žalovaného. Rovnako tak bola doručená listina - uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky z 29. 7. 2024, vyhotovená žalobcom, adresovaná žalovanému.

23. Zistený skutkový stav súd právne posúdil najmä podľa nasledovných hmotnoprávných ustanovení.

24. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OZ“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

25. Podľa 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla ako aj prevádzateľ lietadla.

26. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk.)

27. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. - o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“) poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu : a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknuté poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatnení nárokov podľa písm. a) b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

28. Podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

29. Podľa § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení vyšetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

30. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba K. L. J. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Zistený skutkový stav súd právne posúdil, pričom sa riadil nasledovnými úvahami.

33. Z nesporného skutkového tvrdenia žalobcu, že : „k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného“ vyplynulo, že z hľadiska právnej kvalifikácie bolo možné dospieť k záveru, že škodca zodpovedá poškodenému za škodu podľa § 427 ods. 1 a ods. 2 OZ, t.j. Za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky, a teda nie podľa § 420 ods. 1 a ods. 3 OZ, teda nie v dôsledku porušenia nejakej konkrétnej právnej povinnosti zo strany škodcu pri prevádzke motorového vozidla ako vodiča motorového vozidla. Právny dôvod zodpovednosti za škodu musel byť ustálený, hoci to o aký dôvod konkrétne išlo, nemal pre ďalej uvedenú právnu kvalifikáciu žiaden osobitnejší význam.

34. Podľa § 442 ods. 1 OZ sa (okrem ušlého zisku) uhrádza aj tzv. skutočná škoda a keďže od poškodeného, ktorého motorové vozidlo bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti, ktorú škodu zodpovedá škodca (podľa § 427 ods. 1 a ods. 2 OZ) nebolo možné spravodlivo očakávať, že po dobu opravy svojho motorového vozidla zmení svoj životný štýl a začne sa presúvať pešo alebo hromadnou dopravou, či bicyklom možno tak za súčasť skutočnej škody vzniknutej poškodenému (okrem škody vzniknutej priamo na poškodenom motorovom vozidle) považovať aj poškodeným vynaložené primerané náklady na prenájom porovnateľného náhradného motorového vozidla, a to až do momentu kedy si objektívne bude môcť poškodený prevziať svoje poškodené motorové vozidlo z autoservisu, pretože účelom užívania náhradného motorového vozidla poškodeným je eliminovanie škodlivého následku spôsobeného buď dopravnou nehodou, ktorá zasiahla do jeho bežného života (viď aj nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo 16. 2. 2023, v odsekoch 19 až 22.)

35. Vzhľadom na to, že poškodený po predmetnej poistnej udalosti z 29. 6. 2024 odovzdal svoje poškodené motorové vozidlo do autoservisu PGT, s.r.o. za účelom jeho opravy 8. 7. 2024, pričom ku 29. 7. 2024 sa ešte toto motorové vozidlo nachádzalo v autoservise, pretože sa ešte vtedy čakalo na doručenie krycieho listu od žalovaného (ako poisťovateľa) bez ktorého autoservis (v súlade s obvyklou obchodnou praxou, ktorá bola akceptovaná aj v uvedenom náleze ústavného súdu) nevydá opravované motorové vozidlo, napriek tomu, že na ňom už bola vykonaná oprava, bolo tak zo strany poškodeného legitímne požadovať náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla aj za dobu od ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla do doručenia krycieho listu zo strany žalovaného do dispozičnej sféry autoservisu, teda aj za dobu od 19. 7. 2024 do 29. 7. 2024.

36. Podľa § 4 ods. 2 v spojení s § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení vznikol poškodenému nárok na náhradu tejto škody priamo proti žalovanému ako poisťovateľovi škodcu a keďže tento nárok bol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok platne postúpený z poškodeného na žalobcu bol tak potom žalobca oprávnený uplatniť si tento nárok priamo voči žalovanému. Uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky sa totiž malo za to, že došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody, a zároveň k postúpeniu pohľadávky (viď aj rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. 3. 2020, sp. zn. : 8Co/24/2020.) Nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla voči žalovanému zostal aj po postúpení zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia tejto pohľadávky.

37. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, tak súd priznal žalobcovi uplatnený nárok v sadzbe 9,25 % ročne, teda v sadzbe podľa § 3 nariadenia o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba K. v čase začatia omeškania (t. j. ku 2. 9. 2024), a to zo súdom priznanej sumy dlžného nájomného (vrátane príslušného poplatku za pristavenie) vo výške 560,04 eur, a to za obdobie od 2. 9. 2024 (ako dňa začatia omeškania so zaplatením dlžnej sumy nájomného a poplatku, ktorý čas splatnosti vyplynul z ust. § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení, keďže nebolo sporné, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti 16. 8. 2024, a teda žalovaný bol povinný zaplatiť toto poistné plnenie v lehote 15 dní od uvedeného dátumu, k čomu došlo k 2. 9. 2024) až do zaplatenia. Súd sa bližšie vysporiadava (v rámci odôvodnenia tohto rozsudku) s uplatneným nárokom na úroky z omeškania, ďalej v rámci odsekov odôvodnenia, kde sa vysporiadava s jednotlivými námietkami žalovaného.

38. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 29. 7. 2024, avšak nie (žalobcom tvrdým) poškodeným - A. B., ale inou osobou - E. B., tak k tomuto súd uvádza, že z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky postupca - A. B., nar. X. X. XXXX, bytom C. XXX, a teda, že nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že žalobca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky.

39. Pokiaľ žalovaný argumentoval, že žalobca pri uplatnení nároku na náhradu nákladov vynaložených na prenájom nájomného motorového vozidla predložil zmluvu o postúpení pohľadávky z 29. 7. 2024 a listiny súvisiace s postúpenou pohľadávkou, na ktorých je ako poškodený, resp. postupca uvedený E. B., ktorý ich podpísal s tým, že pre žalovaného bolo zarážajúce, že podpisy E. B. a A. B. sú totožné na týchto listinách, súd uvádza, že v zmluve o postúpení pohľadávok z 29. 7. 2024 nie je uvedené meno E. B. (ako to nesprávne uvádzal žalovaný), ale meno A. B., a len na jednej listiny (z listín predložených žalobcom), a to v protokole o prenájme náhradného motorového vozidla z 8. 7. 2024 je ako poškodený uvedený E. B., avšak keďže pri tomto mene je súčasne pripojený dátum narodenia, aký mal uvedený A. B. na iných listinách a taktiež jeho bydlisko, a dokonca aj emailový kontakt obsahujúci meno a priezvisko A. B., možno potom súhlasiť so žalobcom, že tu zjavne ide o písarsku chybu, čo potom vysvetľuje aj tú (pre žalovaného zarážajúcu) skutočnosť, že podpisy na listinách predložených žalobcom pri menách A. B. a E. B. sú totožné. Naopak v totožnosti týchto podpisov možno vidieť ďalší podporný argument pre záver o písarskej chybe.

40. Pokiaľ žalovaný argumentoval, že žalobca nepreukázal primeranosť, resp. účelnosť doby prenájmu v celom jej trvaní 22 dní (od 8. 7. 2024 do 29. 7. 2024), teda najmä v žalovaným namietanej časti od 19. 7. do 29. 7. 2024, teda v tej časti, ktorá bola nad rámec žalovaným akceptovanou a priznanou dobou 12 dní, t.j. od opravy vozidla v autoservise až do predloženia krycieho listu zo strany žalovaného, pričom tiež namietal, že žalobca nepredložil k žalobe aj faktúru autoservisu z 15. 7. 2024, z ktorej vyplynul tento moment ukončenia opravy v autoservise, keďže predloženie listiny - potvrdenie o odovzdaní a prevzatí náhradného motorového vozidla z autoservisu zo strany žalobcu nemalo bližšiu výpovednú hodnotu pre toto konanie, a že teda zo žalobcom predložených listín nie je zrejme kedy došlo k ukončeniu opravy poškodeného vozidla, pri ktorej argumentácii žalovaný tiež poukazoval na to, že za relevantnú dobu prenájmu z hľadiska jej účelnosti by bolo možné považovať dobu prenájmu náhradného motorového vozidla nanajvýš po dobu od odovzdania poškodeného motorového vozidla do servisu do času než bolo vozidlo opravené, keď ho mohol poškodený znovu užívať (ako vyplýva z faktúry autoservisu z 19. 7. 2024), k čomu došlo už 19. 7. 2024, a pokiaľ autoservis svojvoľne zadržoval opravené vozidlo až do doručenia krycieho listu (29. 7. 2024) konal tak bez akéhokoľvek zákonného titulu a v prípade tejto doby čakania po oprave do dodania krycieho listu nie je preto daná príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla a vznikom škody spočívajúcej v nákladoch za prenájom za toto obdobie, pretože tu vstúpila do toho ďalšia skutočnosť - neoprávnené zadržiavanie motorového vozidla autoservisu (s čím sa mal podľa žalovaného stotožniť aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. : 7Co/187/2022 z 22. 3. 2023), súd uvádza, že účelnosť, resp. primeranosť nákladov spojených s užívaním náhradného motorového vozidla (v prípade čiastočnej, teda nie totálnej škody na motorovom vozidle) zaniká okamihom, keď sa opravené motorové vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie užívanie, teda keď objektívne ho poškodený môže začať ďalej užívať k čomu dochádza vtedy, keď (v zmysle obvyklej obchodnej praxe preukázanej listinnými dôkazmi, ako aj akceptovanej rozhodnutím ústavného súdu) dochádza až momentom oznámenia poisťovne o ukončení likvidácie škodovej udalosti a o výške poistného plnenia (krycí list), resp. poukázania finančných prostriedkov autoservisu zo strany poisťovne, a teda aj dobu od ukončenia opravy motorového vozidla do tohto momentu, možno považovať za relevantnú z hľadiska nárokov na nahradenie nákladov spojených s užívaním náhradného motorového vozidla, pretože dovtedy pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla pre poškodeného, a s tým spojené primerané náklady (viď aj ods. 20 až 22 odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo 16. 2. 2023), a teda nie je rozhodujúci moment ukončenia opravy motorového vozidla v autoservise (ako nesprávne uvádzal žalovaný), ale moment kedy bol v tomto prípade doručený krycí list zo strany žalovaného ako poisťovne autoservisu. Vzhľadom na uvedené nemusel žalobca predkladať dôkazy o momente ukončenia opravy, resp. o časovom rozsahu jednotlivých prác opravy (teda žalovaným uvádzanú faktúru autoservisu), a preto nešlo (pre obdobie po ukončení opravy až do vydania krycieho listu) o svojvoľné zadržiavanie opraveného motorového vozidla v autoservise, ktoré by ako ďalšia skutočnosť mala vstupovať do príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody na strane poškodeného spočívajúcej vo vzniknutých nákladoch za prenájom náhradného motorového vozidla v predmetnom období. Súd (rovnako ako ústavný súd) nemohol spochybníť ani predmetnú obvyklú obchodnú prax, pretože táto vyplýva zo synalagmatickej povahy záväzkov právnych vzťahov medzi servisom na jednej strane a poškodeným, resp. poisťovňou na strane druhej. Taktiež nie je možné rozumne očakávať, aby poškodený ako spotrebiteľ ako slabšia strana v zmluvnom vzťahu v porovnaní s dodávateľom bol schopný vyjednať si výnimku z takejto obchodnej praxe, resp. aby si dokázal nájsť servis, ktorý takúto obvyklú obchodnú prax neuplatňuje,

pretože by išlo o neprimerané zaťažovanie poškodeného ďalšími neprimeranými následkami v situácii, do ktorej sa pritom nedostal vlastným zavinením, ale v dôsledku zodpovednosti škodcu. Navyše, táto doba, ktorú žalovaný označil, kedy malo dôjsť k svojvoľnému zadržaniu motorového vozidla autoservisom v podstate závisela najmä od aktivity žalovaného ako poisťovateľa, ktorý v jej priebehu šetril škodovú udalosť a mal vystaviť krycí list, resp. uhradiť priamo náklady opravy.

41. Pokiaľ žalovaný namietal, že poškodený mohol svoje poškodené motorové vozidlo po škodovej udalosti užívať, a to až do jeho odovzdania autoservisu, čo mal poškodený aj potvrdiť, a teda že toto motorové vozidlo bolo aj po škodovej udalosti spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke, a teda že poškodený nebol nútený dať vôbec vozidlo do opravy, tak k tejto námietke súd uvádza, že to, že aj eventuálne motorové vozidlo by bolo spôsobilé na užívanie ešte vôbec nevyklučuje, že škoda, ktorá by na ňom vznikla nemohla byť zo strany škodcu, resp. jeho poisťovne nahradená, pretože bolo by tak možné potom dôjsť k absurdnému záveru, že škoda, ktorá nemá vplyv na prevádzku motorového vozidla ako napríklad poškrabanie laku na vozidle (vrátane škody spočívajúcej v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla) sa nenahrádza.

42. Žalovaný ďalej namietal, že poškodený sa mohol so servisom dohodnúť nielen ohľadom termínu pristavenia motorového vozidla na účely opravy, ale ohľadom trvania opravy, pričom žalovaný upozornil na všeobecnú prevenčnú povinnosť v § 415 OZ, v zmysle ktorej sú na poškodeného kladené určité nároky vo vzťahu k dojednaniu takých podmienok opravy, aby sa realizovala efektívne a účelne, a to vrátane najmä toho, aby sa vykonávala po čo najkratšiu dobu, keďže poškodený je ten, kto rozhoduje o tom, u koho sa bude vozidlo opravovať, ako aj o tom, u koho si prenajme náhradné motorové vozidlo, tak vo vzťahu k tejto argumentácii súd uvádza, že v kontexte predtým uvedenej argumentácie žalovaného ide o zmätočnú námietku, keďže žalovaný si v nej odporuje s iným svojím predchádzajúcim vyjadrením, pretože na jednej strane tvrdil, že doba opravy v trvaní 12 dní (od 8. 7. 2024 do 19. 7. 2024 bola primeraná, a výslovne to potom potvrdil v rámci dupliky, kde aj odkazoval na vlastný kalkulačný systém Audatex, ktorý to mal preukazovať), a preto mu aj žalovaný náklady za prenájom náhradného motorového vozidla za túto dobu priznal, a v tejto argumentácii zase poukazoval (v súvislosti s všeobecnou prevenčnou povinnosťou) na to, že poškodený by si mal dojednať, čo najkratšiu dobu opravy, čo potom evokuje dojem, že tomu tak v tomto prípade nebolo. V tejto súvislosti súd tiež uvádza, že vyjednanie si čo najkratšej doby opravy, či najvýhodnejšej cenovej ponuky za prenájom náhradného motorového vozidla nemožno od poškodeného (ani v zmysle všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ) očakávať, pretože nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu konania klienta žalovaného (škodcu) nemožno umocňovať ešte jeho ďalším zaťažovaním v tom smere, aby hľadal opravovňu s čo najväčšou rýchlosťou opravy na trhu alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu. Pričom žalovaný si dal opraviť motorové vozidlo v autoservise, ktorý je autorizovaným servisom pre daný model poškodeného motorového vozidla a vzhľadom na to mohol v dobrej viere očakávať, že toto motorové vozidlo bude opravené rýchlo a riadne.

43. Žalovaný ďalej namietal uplatnený nárok na úroky z omeškania, keď uviedol, že mu nie je zrejmé od akého okamihu, resp. akej právnej skutočnosti sa mal žalovaný ku 2. 9. 2024 dostať do omeškania (od toho dátumu si žalobca uplatňoval nárok na úroky z omeškania), pretože 2. 9. 2024 sa žalovaný nemohol dostať do omeškania, pričom poukázal na to, že zákonodarca podmienil možnosť uplatňovania si úrokov z omeškania neplnením si povinností určených poisťovateľovi v § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení (v zmysle § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení), a keďže mal žalovaný za to, že si splnil všetky svoje zákonné povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení, tak v zmysle § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení žalobcovi nárok na úroky z omeškania nevznikol. Žalovaný totiž v rámci oznámenia o poistnom plnení z 21. 11. 2024 žalobcovi oznámil dôvody, pre ktoré neposkytne časť uplatneného nároku, čím si tak splnil aj svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení. K uvedenej argumentácii tunajší súd uvádza, že problémom tejto argumentácie je to, že vychádza z nesprávneho predpokladu, že odmietnutie časti poistného plnenia zo strany žalovaného bolo oprávnené, a to aj v tej súvislosti, že rozhodnutie najvyššieho súdu na ktoré poukazoval žalovaný na podporu svojej argumentácie už bolo rozhodovacou praxou najvyššieho súdu (aj pod vplyvom rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR, ktorý odmietol takýto gramatický výklad ustanovení § 11 ods. 6 a § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení) za prekonané. V tomto smere tunajší súd odkazuje na novú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, a to rozhodnutie sp. zn. 1Cdo/225/2021 z 27. 4. 2022 alebo rozhodnutie sp. zn. : 3Obdo/27/2021 z 23. 2. 2022, v zmysle ktorej praxe, ak neoprávnene poisťovňa odmietne priznať nejaké

plnenie na základe výsledkov vlastného šetrenia a likvidácie poisťnej udalosti, je povinná zaplatiť úroky z omeškania od uplynutia doby 15 dní po skončení prešetrovania poisťnej udalosti až do zaplatenia v súlade s tým ako si nárok na úroky z omeškania v tomto prípade uplatnil žalobca. Z nesporných skutkových tvrdení vyplynulo, že žalovaný ako poisťovateľ ukončil šetrenie predmetnej poisťnej udalosti 16. 8. 2024 a uplynutím lehoty 15 dní od tohto dátumu (2. 9. 2024) sa dostal žalovaný do omeškania, a teda vtedy vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR zo sumy, ktorú odmietla poisťovňa vyplatiť až do zaplatenia.

44. Žalovaný vzniesol tiež námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu, keď poukázal na § 13 Civilného sporového poriadku v spojení s § 15 ods. 1 CSP a odmietol aplikáciu ust. § 19 písm. b) CSP odôvodnením, že žalobca si voči žalovanému uplatňuje nároky titulom plnenia z poisťnej zmluvy a absentuje tu skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody, a že preto je miestne príslušný Mestský súd Bratislava IV, na ktorý sa domáhal, aby bola vec postúpená. K tejto námietke miestnej príslušnosti tunajší súd uvádza, že nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na najom náhradného motorového vozidla počas opravy poisťnou udalosťou poškodeného motorového vozidla je nárokom na náhradu škody, ktorý nie je vyvodzovaný zo záväzkovoprávneho vzťahu strán sporu, ale je vyvodzovaný z osobitného zákona o povinnom zmluvnom poistení (za subsidiárnej aplikácie Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje úpravu poisťných zmlúv) (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. : 5Ndob/71/2022 z 20. 3. 2024 ods. 19 až 22, známe tunajšiemu súdu z jeho vlastnej rozhodovacej činnosti, kde je tiež vyslovene v ods. 22 uvedené, že je na takúto situáciu nevyhnutné aplikovať ustanovenie o osobitnej miestnej príslušnosti podľa § 19b CSP, keďže ide o nárok na náhradu škody.) Nakoniec, aj rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalovaný pri odôvodnení svojej námietky miestnej nepríslušnosti vychádzali z toho, že ide o druh nároku na náhradu škody, pričom uvedené rozhodnutia výslovne nekonštatovali, že ide o osobitnú miestnu príslušnosť, to si z týchto rozhodnutí vyvodil sám žalovaný.

45. Pokiaľ išlo o všeobecne koncipovanú námietku (žalovaného) ohľadne neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu k uplatnenému nároku, tak k tomuto súd uvádza, že síce registroval žalovaného aktivitu, keď opakovane používal vyjadrenia, ktorými sa snažil poprieť skutkové tvrdenia žalobcu (časté používanie slovíčok údajne a pod.), avšak v tejto súvislosti považuje za potrebné vysvetliť, že k nespornosti skutkových tvrdení pre účinné nepopretie protistranou v zmysle § 151 CSP dochádza jednak vtedy, keď protistrana vôbec nepoprie skutkové tvrdenie strany, ale aj vtedy, ak ho nepoprie účinne, teda tak, že by pritom uviedla vlastné skutkové tvrdenie, teda vlastnú skutkovú verziu takýchto skutkových okolností (ak tieto skutkové okolnosti mohli byť predmetom jej vnímania alebo konania), a preto napriek žalovanému často využívaným výrazom spochybňujúcim skutkové tvrdenia žalobcu, pokiaľ súčasne neuviedol vlastné skutkové verzie týchto skutkových okolností, nebolo možné takýto pokus o popretie považovať za účinné popretie, a teda takáto aktivita žalovaného nebola spôsobilá zabrániť následku nespornosti v zmysle § 151 CSP. Navyše, skutkové okolnosti, ktoré sa žalovaný takýmto spôsobom snažil spochybniť boli preukázané dôkazmi predloženými žalobcom.

46. Ďalej žalovaný namietal, že autoservis nešpecifikoval (v potvrdení o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu z 29. 7. 2024) bližšie hodiny práce, v ten ktorý deň, a preto takúto listinu nemožno považovať za dôkaz o skutočnej dobe opravy poškodeného motorového vozidla. K tejto argumentácii súd uvádza, že skutočne toto potvrdenie nie je dôkazom o dobe opravy poškodeného motorového vozidla a ani o dátume ukončenia opravy, či časovej špecifikácii jednotlivých úkonov opravy, ale toto žalobca (ako už bolo vyššie uvedené) nakoniec ani nemusel v tomto konaní preukazovať, teda dobu ukončenia opravy motorového vozidla, pretože (ako už bolo vyššie uvedené) relevantný nie je moment ukončenia opravy, ale moment, kedy poškodený mohol prvýkrát objektívne začať užívať opravené motorové vozidlo, za ktorý moment (ako už bolo vyššie uvedené) treba považovať až vystavenie krycieho listu žalovaným ako poisťovňou (a v tejto súvislosti si teda žalovaný nesprávne vykladal obsah nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. : III. ÚS 602/2022.)

47. Pokiaľ žalovaný namietal, že poškodený nemal byť pri tejto náhrade škody ziskový, tak súd uvádza s tým možno súhlasiť, avšak súčasne dodáva, že poškodený ani nebol ziskový, dostal len náhradu škody, ktorá mu vznikla. Treba si uvedomiť, že náhrada majetkovej škody na strane poškodeného síce bola uplatnená, ale s procesom tejto náhrady a vôbec v súvislosti s dopravnou nehodou bol poškodený zaťažovaný aj po psychickej stránke, stratou času pri uplatňovaní si svojich práv a vôbec všetkými súvisiacimi komplikáciami v osobnom živote, ktoré by nenastali, keby k škode nedošlo, a

ktoré ani obvykle nebývajú kompenzované, a preto poukazovanie na údajnú ziskovosť poškodeného je absurdné.

48. Pokiaľ žalovaný namietal, že uplatnený nárok sa týka doby, ktorú zapríčinili aj objektívne okolnosti, ktoré nemohol ovplyvniť ani škodca, ani jeho poisťovateľ, tak súd uvádza, že doba od vykonania opravy do vystavenia krycieho listu žalovaným, je doba, ktorá prevažne závisela od aktivity žalovaného (kým ukončí šetrenie a vystaví krycí list), a keby aj boli s touto dobou spojené určité okolnosti objektívneho charakteru, s ktorými by potom bolo možno súhlasiť, že ich nezavinil žalovaný ako poisťovateľ, bolo by však nutné pričítať ich škodcovi, ako tomu kto bol zodpovedný za vznik škody z predmetnej dopravnej nehody, a poťažmo ich tak pričítať aj jeho poisťovateľovi (žalovanému.) Tieto objektívne okolnosti by nemohli byť pričítané poškodenému (a tým žalobcovi), keďže ten za škodu nezodpovedal.

49. V súvislosti s námietkou žalovaného, podľa ktorej niektoré súdy (vrátane českého ústavného súdu) vyhodnotili (v nimi posudzovaných konkrétnych prípadoch) činnosť tzv. crash hunterských firiem ako nemorálnu a parazitujúcu na systéme povinného zmluvného poistenia, a to pre neobjektívne navyšovanie si poskytnutých služieb, tak k tomuto súd uvádza, že tam išlo o závery týkajúce sa prípadov s inými skutkovými okolnosťami, čo nakoniec vyplýva aj zo skutkových tvrdení žalovaného, pretože v tejto veci nešlo o navyšovanie poskytovaných služieb, a nakoniec ani obvyklá rozhodovacia prax slovenských súdov v súvislosti s obdobnými nárokmi uplatňovanými žalobcom k takýmto záverom nedospela.

50. Porovnajúc žalobný petit s výrokom rozsudku v tejto veci súd dospel k záveru, že plne úspešnou stranou v tomto spore bol žalobca, a preto mu podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súčasne podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.